

To mennesker på en strand

To men'sker på en strand. To hjerter i brand.
Sol, blæst, sand og vand. En kvinde og en mand.
Hun rækker ham sin hånd.
Han løsner et bånd.
Hun si'r blufærdigt nej.
Den gode gamle leg.

For det er sommer, solen står på himlen,
livet er herligt.
De bare løber, leger og slår smut,
hvad de nu finder på,
Men pluds'lig standser det hele et sekund.
Der er sket noget særligt.
De står og ser på hinanden
og begynder så småt at forstå.

To men'sker på en strand. To hjerter i brand.
Sol, blæst, sand og vand. En kvinde og en mand.
Hun rækker ham sin hånd.
Han løsner et bånd.
Hun si'r blufærdigt nej.
Den gode gamle leg.

En dejlig gryde i toppen af en klit,
hvor de lægger sig sammen.
En skøn oase for to
milevidt fra den nærmeste stad.
Og der er ingen at se,
det er jo bare at puste til flammen.
Nu er der intet på denne jord,
der magter at skille dem ad.

To mennesker på en strand. To hjerter i brand.
Sol, blæst, sand og vand. En kvinde og en mand.
Hun rækker ham sin hånd.
Han løsner et bånd.
Hun si'r blufærdigt nej.
Den gode gamle leg.